

30+1
ANYS

tricycle

GARRICK

"EL RIURE ÉS L'ÚNICA MEDICINA SENSE
RECEPTA D'ÈXIT GARANTIT"

1

L'Obra

David Garrick va ser un conegudíssim actor anglès del segle XVIII. Estava tan extraordinàriament dotat per a la comèdia, que els metges recomanaven les seves actuacions com una mena de “remei màgic” capaç de curar qualsevol pena de l'ànima.

En termes contemporanis, podríem dir que Garrick, sense saber-ho, va ser el **primer risoterapeuta** de la història.

Avui, en ple segle XXI, quan coneixem científicament que **els nens riuen unes tres-centes vegades al dia i els adults tan sols unes quinze**, ens proclamem els seus humils seguidors i li oferim aquest espectacle-homenatge que només vol aconseguir que el públic oblidí els seus problemes, trenqui les seves màscares i esclati a riure amb els quatre-cents músculs que diuen que s'han de posar en marxa per morir-se de riure.

TRICICLE

2

GARRICK

GARRICK

Des del seu primer espectacle, TRICICLE acomiada el seu públic a la sortida del teatre. Aquest contacte personal els permet conèixer “cara a cara” la reacció real dels espectadors: molts somriuen, moltíssim els agraeixen haver-los fet oblidar durant dues hores els seus problemes, i alguns inclús asseguren que han sortit de situacions depressives...

Entre ells sempre havien fet broma dient que els seus espectacles eren tan beneficiosos per a la salut, que algun dia haurien d'actuar amb bates blanques.

L'objectiu del seu nou espectacle FER RIURE, tal qual; sense manies i sense excuses. Volien aconseguir els màxims riures possibles; i aquesta voluntat combinada amb la moda de la risoteràpia, els ha acabat convertint en **DOCTORS DE L'HUMOR**, uns especialistes que ens ofereixen una demostració sobre la fisiologia de l'humor, els tipus de riures i les tècniques bàsiques per provocar-lo.

El nom de **GARRICK** –un títol en principi estrany- té dos virtuts: la tercera es que segueix la costum de que els seus espectacles acabin amb **IC**, i la quarta es que fa referència a DAVID GARRICK, un cèlebre comediant anglès del segle XVIII al que, segons diuen, els metges enviaven als seus pacients més deprimits per que recuperessin les ganes de viure.

GARRICK es un espectacle-conferència de la mecànica de l'humor que els permet desenvolupar diferents tècniques dramàtiques –algunes inèdites a la companyia- amb l'únic objectiu d'aconseguir que el públic experimenti amb les seves pròpies carns els beneficis del riure.

3

TRICICLE

JOAN GRÀCIA, CARLES SANS Y PACO MIR

TRICICLE EN 100 PARAULES

Joan Gracia, Paco Mir i Carles Sans són **TRICICLE** des de 1979; gairebé 30 anys sense baixar dels escenaris per interpretar arreu del món set espectacles (MANICOMIC, EXIT, SLASTIC, TERRIFIC, ENTRETRES, SIT I GARRICK) que han estat vistos per milions de persones. Entre muntatge i muntatge també han deixat la seva empremta a sèries de TELEVISIÓ, guions per a DIBUIXOS ANIMATS, campanyes de PUBLICITAT, adaptacions d'ÒPERA, CINEMA, PRODUCCIONS TEATRALS, OLÍMPIADES (bé, tan sols una) i fins i tot programes de RÀDIO. La seva última producció es diu GARRICK i es va estrenar a EL EJIDO a finals de maig del 2007.

TRICICLE. "SENSE PARAULES"

L'estil de TRICICLE és conseqüència d'una època en què l'humor gestual estava realment en alça: artistes com ara COMEDIANTS, JANGO EDWARDS o ALBERT VIDAL eren una clara referència per a tots aquells que volien dedicar-se al món del teatre. Així que en Joan, el Paco i en Carles –cadascun pel seu compte– es van matricular per passar els matins perduts a l'INSTITUT DEL TEATRE DE BARCELONA, amb la intenció d'amarar-se de tot tipus de tècniques teatrals; però on realment van aprendre les bases del seu estil va ser memoritzant totes les reposicions de LUBITCH, WILDER o KEATON que feien a la filmoteca i, sobretot, disseccionant les actuacions de qualsevol humorista que passés per una Barcelona que en aquells moments tenia set d'espectacles refrescants.

ORÍGENS

Amb un ansietat pròpia de la joventut, funden la companyia abans d'acabar l'Institut i comencen a actuar a El Llantiol – un cafè teatre que es nodreix de l'ebullició escènica de la ciutat, on posen a prova tot allò que aprenen a l'Institut o absorbeixen en qualsevol dels espectacles que fagociten constantment.

A El Llantiol, per la necessitat de cridar l'atenció a un públic que té tendència a distreure's, aprenen intuïtivament a omplir les seves històries de GAGS per provocar un riure constant que enganxi als espectadors.

El 1982 per carambola o per xamba, els proposen ocupar la SALA VILLARROEL durant quatre dies. En una setmana reuneixen els millors esquetxos que tenen, creen el personatge d'un presentador que farà de fil conductor i estrenen MANICOMIC, que a finals d'any suposarà el seu primer èxit i els primers cartells de NO HI HA LOCALITATS

Una aparició al programa UN, DOS, TRES multiplica una popularitat que ja no els ha abandonat.

La base del seu treball se centra en el teatre, on han creat set obres – MANICOMIC, EXIT, SLASTIC, TERRIFIC, ENTRETRES, SIT i GARRICK, que poden semblar poques si no es té en compte la vida mínima de cadascuna és de quatre anys.

EL GAG

“LA UNITAT MÍNIMA DE L’HUMOR”, segons la seva pròpia definició, és la base de la seva tècnica dramàtica. Qualsevol de les històries està farcida de gags fins a obtenir una impossible mitjana d’”UN GAG CADA DEU SEGONS”

Els seus espectacles mai no es donen per finalitzats; sempre estan buscant possibilitats d’introduir-hi gags nous, encara que NO TOT VAL, el Tricicle es caracteritza per un humor que fuig sempre del mal gust.

CARACTERÍSTIQUES

TRICICLE es va allunyar des d’un principi de les tècniques de mim convencionals i va optar per un estil d’interpretació “naturalista” basat en els gest quotidians; el que ells anomenen TEATRE D’ACCIÓ, comparant-ho amb el cinema d’acció en que moltes vegades els protagonistes no tenen res a dir-se i simplement “accionen” .

El seu estil es caracteritza principalment pel dinamisme, per les escenes curtes, els canvis freqüents de personatges, les onomatopeies naturals (i alguna parauleta de tant en tant), l’ús dramàtic dels elements escenogràfics, els girs surrealistes i les sorpreses constants.

El seu concepte és que el públic surti del teatre sense adonar-se que ha assistit a un espectacle sense paraules. No hi ha res pitjor que sentir en algun moment de la funció: “I per què no parlen?”.

O més enllà!, ja que HERGÉ assegurava tenir un públic de 9 a 99 anys, i el del TRICICLE abasta un sector més ampli: de 2 a 120 anys

EL TRICICLE té un públic de totes les edats, de totes les capes socials, de tot tipus d'ideologies, de tot tipus de cultures... perquè tan sols pretén (tan sols?) fer riure, arribar al cor de tot espectador, aquell racó on encara batega l'esperit infantil que li permetrà compartir les absurdes històries que els proposen des de l'escenari. L'èxit de TRICICLE resideix a convertir els espectadors en nens; els qui volen tornar a ser-ho, és clar, que hi ha gent molt rara.

TEMES

El material bàsic es basa en l'observació de la vida quotidiana, en concret dels problemes que sorgeixen a la vida quotidiana; unes vegades simplement els imiten, d'altres els exageren i moltes els prenen com a base per a crear mons surrealistes. TRICICLE sempre ha intentat no repetir-se, evolucionar, buscar nous camins dins de la limitació autoimposada que els suposa el fet de no poder parlar.

El gran repte: la gent va a veure a l'artista per la seva trajectòria però al mateix temps no vol que es repeteixi.

Un dels problemes de TRICICLE és trobar un tema que pugui ser representat sense necessitar de parlar: encara que a ENTRETRES, filant encara més prim van aconseguir parodiar una telecomèdia en silenci.

El seu humor és atemporal i sense referències a l'actualitat, fet que permet que els seus vídeos es comercialitzin per tot el món i puguin ser emesos constantment...

De totes maneres, sigui quina sigui la temàtica escollida, la finalitat del TRICICLE ha estat sempre fer riure; i com més millor. En lletres majúscules, FER RIURE, una activitat sempre menyspreada que, no obstant això, no te preu...

ALTRES CAMPS

Pràcticament TRICICLE és present en totes les facetes del món del espectacle. L'única en la qual no ha entrat (i des de aquí deixem la porta oberta) és en la creació de video jocs. Han protagonitzat dues sèries de televisió (TRES ESTRELLAS i CHOOOF) n'han produït sis més (DINAMITA, TRILITA i TELETIPOS), dirigit una pel·lícula (PALACE), han adaptat òpera per a nens (BARBERO DE SEVILLA), han escrit guions per a dibuixos animats (COBI), han protagonitzat diverses campanyes de publicitat (AIRTEL, FORD, TOYOTA) han aparegut en macro esdeveniments esportius (OLIMPIADAS DE BARCELONA) i fins i tot, han donat a conèixer la seva veu en programes de ràdio (RADIO SITGES y CATALUNYA RADIO).

Sense donar personalment la cara, han organitzat un premi de textos teatrals d'humor (POR HUMOR AL ARTE), han creat micro-sèries de televisió per al Canal Plus, han organitzat esdeveniments de tot tipus i han produït nombrosos espectacles de teatre.

SEGONA COMPANYIA

A partir del èxit de SLASTIC a Paris el 1988, creen una segona companyia – CLOWNIC– que s'encarrega de fer gires fora del país.

Actualment tenen dos espectacles en repertori: 100% TRICICLE (una recopilació de tot el millor) i TICKET.

EMPRESSES

Juntament amb DAGOLL DAGOM y ANEXA són socis de 3XTRES, l'empresa que gestiona els teatres POLIORAMA i VICTORIA de Barcelona.

Els mateixos socis formen part d'EOLIA, una escola de teatre amb una intensa activitat pedagògica. Juntament amb OVIDEO formen TRIVIDEO, la productora que s'encarrega de portar a terme tots els projectes audiovisuals.

4

Fitxa artística

Guió, Direcció i Producció: **Tricycle**

Actors: **Joan Gràcia, Paco Mir i Carles Sans**

Direcció Producció Tècnica: **Carlos Andrés**

Escenografia: **Sebastià Brosa i Laura García**

Disseny Il·luminació: **Luis Martí**

Disseny So: **Tarek Rayan**

Disseny Vestuari: **Anna Güell**

Música: **Pere Bardagí**

Música Addicional: **Jaume Vilaseca + Fred Heatherton**

Ajudant Vestuari: **Patricia Santos**

Màscares i Atrezzo: **Elisa Ramos**

Maquinistes: **Tito Sánchez i Anna Ramos**

Construcció Escenografia: **Tallers Escenografia Sant Cugat**

Atrezzo: **Tero Guzmán, Rosa Solé, Tito Sánchez**

Efectes Especials: **Enric Masip**

Realització Vestuari: **Època**

Disseny Gràfic: **PlayCreatividad.com**

Fotografies: **Carles Allende**

Creació Vídeo: **Tricycle**

Realització i Postproducció del Vídeo: **Mariona Omedes y Edit Inedit**

Sonorització del Vídeo: **Oído**

Producció del Vídeo: **Trivideo**

Gerència: **Pilar Mir**

Direcció Tècnica: **Miguel Angel Garcia**

Administració: **Silvia Sagué, Pere Blázquez, Elena Ruíz, Jordi Lopez**

Amb la col·laboració: **Teatre-Auditori Sant Cugat**

Agraïments: **Auditori de Cornellà, Fundació Joan Miró, Armand Basi, Marc Panades**

Prensa: **xarli@xarlidiego.com**

Comunicació

Passeig de Gràcia 20 1º 2ª

08036 Barcelona

Tlf. 93 317 47 47 – fax. 93 318 08 06

tricycle@tricycle.com www.tricycle.com